

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. XIII. Votum patiendi cum dilecto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

CAPVT XIII.

Votum patiendi cum dilecto.

VBIES dilecte mi? non inter amātes bonorum malorumq; communicatio quædam est? quid ergo solus pateris sine me? aut desperasti de amore meo? & excludor vinculis, flagris, corona spinea, clavis, cruce, lancea? quousque diffidis de amore meo? nam si non diffidis, cur non admittis socium sanguinei sudoris tui? cur non ponor in agonia tecum? cur inter suspiria hæc mea, non fluunt sudores tamquam riui, non salit sanguis tamquam fontes? non stagnant sudore & sanguine firmata balnea, tamquam lacus? cur non reserantur venæ meæ flumina deuomentes, quibus omni deciduo imbri fecundius tamquam Nilo amæ meæ hortus irroretur? cur sudorum sanguinumq; fluminibus non nato

nato tecum? cur sanguineo tecum
 imbutus e non perpluitur corporis mei
 terra? nam qui hic obices intercur-
 runt? peccata? si non sat lota sudori-
 bus anima, lauetur sanguine. Si ablu-
 tio criminibus minor est, natet san-
 guine, totoq; se iam sanguineo pro-
 luat flumine. Largire hoc tantum
 dilecte mi.

Non quero delicias aut epulonias
 mensas, non vina consulibus nume-
 rata, non purpuram libidine tin-
 ctam. sudore sanguineq; madentem
 quero. Liceat hunc tecum profun-
 dere, liceat nocentem hunc inno-
 cuo tuo miscere. Si negas? mori sal-
 tem liceat, & inter spinas, flagra, cla-
 uos, lanceam, animam ponere indi-
 cem amoris mei, amoris tui. Si ab a-
 mante socia deposcerem gaudia, ne-
 garet amans? nunc vincula & spinas
 posco. Aut si parum est stringi loris,
 conterebrari spinis; en pedes, en
 manus. Confige clavis. Si nec sic ex-
 pleo

pleo amorem: en latus lancea referendum, adeoque corpus totum cruci commetiendum. Non quæro lauro aut coronari violis: spinis volo. Durum negare spinas. Si hedera, oleastro, palma, palmitē, aurové aut gēma redimiri peterem, num diffidere de amati benevolentia debebam? nunc cum spinis coronari deprecamur nec impetrem, quid dicam? felices spinæ dilecti vertice purpuratæ! dulces spinæ: non iam spinæ sed rosæ.

Ite delitiæ. Nullæ mihi certiores, castiores, dilecti mei spinis. Vos osculor, amplectorq; omni viola suaviores, tam nobili sanguine fœcundatas. Quas hinc rosas sperem? Sed neque hæ spinæ spinas, botros producant, quibus inebrietur dilectus meus. Etiam pendent ciccinni capitibus illius musto pleni. Carpe anima mea. Bibe & exfatiare purpureo hoc musto, spinis tamquam torculari expresso. Et florent non iam vix tamquam

quam in semine, sed musteo purpu-
 reoque deprimuntur onere carissi-
 mi verticis tui palmites. Carpe & in-
 ebriare. Nulla vitis tulit has vuas cæ-
 lorum cellis reponendas. Nulla vi-
 nea tulit hos fructus perditæ liberta-
 tis pretium, æternæ gloriæ pignus.
 Concede dilecte mi, ut & ego coro-
 natus his spinis, vinea fiam, vuas ger-
 minans sanguineo musto signandas,
 quibus inebrieris delitiis affluens; &
 bibas in iucunditate vinum quod ti-
 bi fuderunt spinæ tuæ, scæundæ ma-
 tres, vberè vindemia, vinitore te in
 omnem æternitatē victuræ. Verùm
 non exfatior nudis spinis quacumq;
 purpura vestitis: ita auarus omnis a-
 mor est, perennemque sitim suam
 inæstuans fatetur. Ardeo. Non ex-
 tinguitur auida hæc sitis vna vinde-
 mia, non expletur vno torculari. A-
 lios vtres, vasa scrutatur alia. Et iam
 inuenit sedula scrutatrix vasa alia in-
 æstuantia vino optimo, omnium æ-

P

gritu-

gritudinum medicabulo, quale in
illam diem nullæ terris celoque vites
tulerunt. At quis referabit claustra
fitienti nouercali manu signata? fe-
rei refera: ut clauis, quis vetet bibere?
bibamus & inebriemur anima mea
Amoris vino. Parum est; nisi iisdem
clauis configar amato, nulla sitim le-
uabunt vina. Neque nunc tam vina
volo quam clauos. Vos amo & colo.
Tantum miseremini languenti, ad-
eoq; & morienti animæ. viua? non
vivo, nisi vestro robore confixus
mato, manibusq; manus, pedibusq;
nectatis pedes.

Eueniat hoc mihi beneficio ve-
stro dilecti ante omnes clauis. Magna
vobis debeo qui amorum referastis
claustra, ut exsilirent fontes arte-
num medici, qui languentem ani-
mam & tantum non abituram pur-
pureo suo reuocarent nectare, tot
seculis negato. Maiora tamen vobis
debeo, si inenodabili hanc an-
ma

mam nexu confixeritis amato, vt
 per pedes manusque illius, pedes
 manusque meæ configantur cruci.
 Ô sentiam! veniatque tot votis opta-
 ta dies illa, qua indissolubili nexu
 configar Amori. Non timeo duri-
 tiam ferri aut chalybis. Molliores
 mihi clavi omni spongia & pluma
 sunt, si his adnectar tot modis ama-
 to mihi amori meo cruci affixo. nam
 quid extra hanc mihi profint clavi?
 non benè vix præmuntur extra tor-
 cularia. Vuarum mearum votiuum
 torcular crux est, & hæc sola. In hoc
 premi conterique cum dilecto meo,
 beatum. Vt fluant vtriusque amica
 vina, sudoribus, lachrymis, sanguine
 elicita, diuite terris fœneratione, fe-
 lici cælo reconditorio æternum
 reponenda.